

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 4. Quinam Theologi apti, vel inepti sint ad iudicium de rebus, ac locutionibus mysticis ferendum ex dictis concluditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

quam Dionysius proprie Christianorum vocat, citius, ac sublimius idiotis simplicibus, qui nihil aliud quam salutem in timore, & tremore curant, quam eruditus Theologus confertur solet, nisi & ipsi toto mentis affectu humilitati studeant, &c. Qua etiam ratione S. Mater nostra THERESIA c. 3. suae vitae loquens cum suo Confessario, sic inquit: Non ergo plus nimio hoc mireretur aut haec impossibilia esse putet (Domino namque omnia possibilia sunt) sed fidem corroborare, seque humiliare studeat, cum videat Dominum fortasse veculam quandam hac in scientia peritiorum versatoremque facere, quam se, esse bene doctus & sapiens sit. Idem etiam docuit Suarez lib. 2. de orat. cap. 10. n. 8. his verbis: Sepe persona simplices divina gratia adiuva profundius, quam docti veritatem penetrant, & ponderant, &c. In cuius rei confirmationem D. Bonaventuram de processu religionis in 7. c. 16. adducit, idemque plures alij, quos prolixitatis evitandae gratia, omittimus, expresse docent.

S. III.

Quinam Theologi apti, vel inepti sint ad iudicium, de rebus, ac locutionibus Mysticis, ferendum, ex dictis concluditur.

EX quibus omnibus satis comprobatum manet, Theologos, qui in scholastica Theologia parce versati sunt, quique proinde non plene Theologi, aut literati; sed valde imperfecti, & dimidiati tales, seu semi-Theologi, aut semiliterati vocandi sunt, nullatenus esse aptos ad iudicium, de his rebus, ac locutionibus ad Mysticam Theologiam spectantibus, ferendum. Praedicti namque Theologi ad illorum numerum pertinent, quos S. Mater nostra THERESIA cap. 5. suae vitae, & cap. 1. Mansionis 5. vocat: *Semi doctos, meticulosos, &c.* & de quibus doctissimus Magister Luisius Legionensis in principio Apologiae saepe citatae asserit: *Male sinistreque de his rebus loquuntur, vel quia similia ignorant, vel quia se scire existimant, vel propter alios emulacionis respectus, & horum censuram, offensionem, ac scandalum timebat etiam S. Dionysius, quando cap. 1. de Mystica Theologia, admonuit Timotheum, ad quem scribebat. Vide, quod nullus indoctorum hac audiat.* Hi namque qui, & si mediocriter in Scholastica & speculativa Theologia, minimè autem in Scriptura sacra, & alijs, quae ad consummationem Theologorum pertinent, versati sunt, potius indocti, quam docti appellari debent.

At verò alij Theologi, qui non solum in scholastica Theologia, sed in Scriptura sacra, ac SS. Patrum operibus, alijsque ad Theologiam pertinentibus, valde versati, & eruditi sunt, quamvis experimentam huiusmodi rerum divinarum in se ipsis non habeant, non poterunt quidem de his rebus omnino perfecte propter experientiae defectum iudicare, ut ex dictis satis constat. Ceterum non propterea ad spirituale magisterium, ac censuram de libris Mysticis ferendam inhabiles iudicandi sunt, quia & si huiusmodi res in se ipsis non experiantur, eas tamen, vel alias similes in Scriptura Divina, ac SS. Patrum, Doctorumque Mysticorum libris, in quorum lectione (ut supponimus) versati sunt, inveniunt, & ideo iudicare possunt an praedictae res, ac locutiones sint conformes rectae doctrinae, ac sacrae Scripturae Sanctorumque Patrum documentis:

h 2 quod

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica

NVI
124

quod optimè S. Mater nostra THERESIA docet citato cap. 34. suæ Vitæ his verbis: Non dico eum, qui spiritu caret, tamen doctrina valet, non debere dirigere illos qui spiritum habent: sed illum tam quo ad exteriora quam interiora, in rebus naturalibus quidem, iuxta rationem et intell. Etus dictamen, in supernaturalibus vero iuxta sacræ Scripturæ normam sese conformare debere &c. Hoc idem docet cap. 1. Mansionis sibi: Paratissima sum, ad ipsa v. r. et ad ipsa de illis censuram, credendum: nam, quamvis forte hi hæc ipsa non sint experti, habent tamen huiusmodi in rebus nescio quid singulare, adeo ut cum Deus eos tanquam lumen, à quo Ecclesia sua illuminatur habeat, si quando veritas aliqua declaranda venit, hanc ipsis aperiat, ut illis iradentibus, hæc passim ab alijs admittatur. Et, si quidem dissoluti distractique non sunt, sed Dei famuli ad illius magnalia nullatenus obstupescunt, norunt quippè, illum plura & maiora posse. Et paucis ut contemplantur, quamvis forte horum aliqua scripto commissæ aut declarata non sint: alia tamen scripta inveniunt, è quibus videre possunt, hæc & similia posse contingere. Magnam ego rei huius habeo experientiam, quam etiam quorundam semidoctorum metuisolorum tractatione mihi paravi, ut mihi illa admodum carè steterit. Huc usque S. Mater nostra THERESIA, cuius verbis præfens caput concludere placuit.

CAPUT VIII.

ERRORES HÆRETICORVM, QVI
Illuminati dicuntur summatim proponuntur.

- i. **V**T manifestius constet, quantum distet sublimis nostri Doctoris præclara doctrina, à pestiferis erroribus illorum hæreticorum, qui Illuminati dicuntur, seipotiùs quantum prædictis erroribus aduersetur sicut tenebris lux, atque adeò etiam constet, quantum aberrauerint illi, qui, aliquas horum librorum propositiones his erroribus infectas esse, aut illos redolere, vel illis fauere suspicari sunt, prædictos errores in hoc capite summatim proponere placuit, ut cum in progressu huius Elucidationis singulas Mystici nostri Doctoris notatas propositiones reuelerimus, ac applicuerimus, id, quod nuper diximus, euidentius appareat.
Sciendum igitur est, humani generis hostem, nostræ salutis, ac spiritualis perfectionis inuidum, illud semper maximè curasse, ut orationis, & contemplationis viam, ut potè ad eò hominibus salutarem, totiusque spiritualis boni principium, ac fontem, vel omnino relegaret, vel saltem in aliquibus eam tot damnis, ac illusionibus immisceret, ut ex inde apud reliquos suspecta haberetur, & huiusmodi periculorum, ac illusionum timore, ab ea homines auerterentur.
- ii. Hæc igitur de causa, prætextu orationis, & contemplationis, ac supernæ illuminationis, spiritum erroris, quibusdam Diabolus immiscuit, se in Angelulucis, illos illuminantem, transformans, vnde illuminatorum nomen sibi et ipsis imposuit: e, pluresque errores pestiferos illis suadès, diuersiq; temporibus iam sepultos iterum excitans de quibus fit mentio in Clementina ad nostrum, de hæreticis, & Clement. 1. de Religiosis domibus, & in extrauagant. de Relig. domibus, eosque referunt Eimericius in
Dicit.